

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus

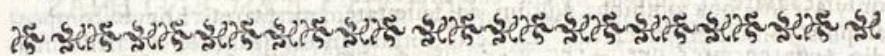
Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Hubertini Clerici Crescentinatis Commentum In Epistolas Ciceronis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

rificum vitas & mores scripturum me pollicitus sum, Imperatorum quoque, Principum, ac Ducum res gestas inseruerim adèo enim hæc simul connexa sunt, si primos Imperatores dum Christianis adversantur, si ultimos dum favent, inspicias, ut alterum integre sinè altero exprimi nequeverit. Legant ergo æquo animo, & si quid emolumentum ex hac scriptione nostra perceperint, Tibi soli, Pontifex optimè, gratias agant, cujus sanctissimo Imperio libenter obtemperavi.

HUBERTINI CLERICI CRESCENTINATIS
COMMENTUM IN EPISTOLAS CICERONIS.

Vicentiæ per Hermannum Lichtesten MCCCCLXXIX.

Bonus [1] Accursius Pisanus Clarissimo ac doctissimo viro Joanni [2]
Francisco Turriano Ducali Quæstori dignissimo S. P. D.

CUM omnes homines, ut Stoicorum sententia est, nati sint ad communem hominum utilitatem, ut sibi mutud adsint: mei instituti esse duxi, ut qui jandiù ac multum in palæstra, ut ita dixerim, sum versatus aliquid afferrem in medium, quod Scolasticis iis conducere, qui se dicendi & haberi & esse studiosos existimari cupiant. Quare cum ad eam rem familiares Ciceronis epistolæ in primis accomodatæ sint, nec tamen multis in locis propter & rerum & temporum conditionem dilucidè intelligantur, volui commentationes quasdam de his imprimi; per quas, quæ maximè dubia videntur, reddantur luce ipsa, ut ita loquar, clariora. Venerunt igitur ad manus meas & argumenta, & scripta nonnulla, quæ feruntur emanasse alia e Guarino Veronensi, alia a Joanne Petro Lucensi, alia ab Omnibono Vicentino, & alia ab aliis viris mea sententia & eruditibus & diligentibus, quæ tamen ipsa non essent satis emendata. Novissime verò Hubertinus Clericus Crescentinas, vir, ut mea fert opinio, egregiè doctus & perdisertus, qui in celeberrimo Gymnasio Papiensi septem annos maxima cum audientium & attentione & utilitate publico legit stipendio, earundem epistolarum locos reddidit longè apertiores, ut quasi oculis ipsis dignosci valeant; est enim usus diligentia singulari, eademque conjuncta cum mirabili ingenii acrimonia, ut secus res haberi non possit. Hæc enim omnia & sua & aliena idem Hubertinus redegit tanquàm in corpus unum ita compositum atque compactum, ut nulla ex parte discrepet. Rem autem ita habere commentationes ipsæ perspicuè ostendent. Quod ego laboris onus & subii alacrius, ut tibi clarissime sapientissimeque vir Ioannes Franciscæ Turriane, rem facerem non ingratham, utpote qui ex huiusmodi mea

[1] Bonus Accursius, a patria Pisis Pisani agnomen adeptus, Mediolani moram egit diuturnam, & rem literariam constanti labore promovit, celebriorum veterum Auctorum operibus, emendandis, edendisque in lucem semper intentus, ait Saxius Hist. Typ. Lit. Med. pag. 162. & seqq. Franc. Philolophum præceptorem suum impense & amavit & coluit; eoque cohortante post ann. MCCCCLXXIII. Mediolanum prof-

ectus, ludum ibidem literarium aperuit, non sine discipulorum affluentia, & nominis sui rei que domesticæ incremento. Teterrima luc, quæ post ann. MCCCCLXXXV. Mediolani grassabatur, egrægium virum e vivis ereptum suspicatur Saxius l. c. quem vide.

[2] Mæcenati suo, & cui nonnulla ab se edita Bonus Accursius dicaverat.